

УДК 65.011.330:621.391

Гудзь О.Є., д.е.н., проф.,
Державний університет
телекомунікацій

МОДЕРНІЗАЦІЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ НА ОСНОВІ СУЧАСНИХ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Уточнено сутність та особливості інформаційного забезпечення корпоративного управління, окреслено передумови, можливості та обґрунтовано напрями, завдання й заходи щодо його модернізації на основі сучасних цифрових технологій, що передбачає перетворення форм і методів корпоративного управління; digital – трансформацію технологій корпоративного управління з урахуванням вимог його пануючої моделі в умовах загострення конкурентної боротьби та поглиблення глобалізаційних і інтеграційних бізнесових процесів, інтересів самих корпорацій, їх акціонерів та держави; переорієнтацію цінностей і пріоритетів функціонування корпорацій.

Ключові слова: інформаційне забезпечення, корпоративне управління, сучасні цифрові технології

Постановка проблеми. Корпоративне управління за своєю сутністю є складним явищем, тому у процесі його розвитку простежується елемент певної не прогнозованості. Нині, інформація вважається специфічним ресурсом корпорацій. Якість інформаційного забезпечення корпоративного управління суттєво впливає на інвестиційну привабливість та конкурентоспроможність корпорацій і стає одним з вагомих чинників, що сприяє зменшенню невизначеності конкурентного середовища їх функціонування і розвитку. Сучасні цифрові технології вимагають змінити існуючі моделі корпоративного управління, переформатувати комунікації, технології та їх організаційну структуру на основі нових цінностей, пріоритетів та орієнтирів, що ґрунтуються на партнерстві, клієнтоорієнтованості, інноваційності та синергії. Сутнісний аспект модернізації інформаційного забезпечення корпоративного управління виявляє характер, причини виникнення, особливості розвитку, механізми здійснення та кінцеві результати, до яких ведуть процеси економічних перетворень під впливом сучасних цифрових технологій.

Розуміння характеру та особливостей модернізації інформаційного забезпечення корпоративного управління на основі сучасних цифрових технологій в Україні в загальному контексті світових перетворень та нових воєнно-політичних викликів довкола країни є необхідним для підвищення конкурентоспроможності вітчизняних корпорацій та ефективного стратегічного їх розвитку.

Таким чином, вагома роль і соціально-економічна значущість корпорацій в економічному просторі країни різко актуалізує проблему модернізації інформаційного забезпечення корпоративного управління на основі сучасних цифрових технологій, що дозволяє забезпечити їх ефективний конкурентний розвиток.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Проблематика інформаційного забезпечення корпоративного управління поки що не представлена в чітко окресленій науковій перспективі у зв'язку з теоретичною еkleктичністю та тематичною багатоаспектністю[13 с.27]. Окремі теоретичні положення щодо проблем інформаційного забезпечення корпоративного управління відображені у працях І. Ансоффа, Н. Вінера, Ф. Лопеза, Т. Пітерса, Д. Кея, А. Сильберстона, А. Глушенкової, Дж. Гелбрейта, Р. Гільфердінга, О. Гусевої, П. Дойля, П. Друкера, І. Зеліско, Р. Коуза, Л. Лазаренко, С. Легомінової, К. Майерса, П. Стецюка, Дж. Френкса, Й. Шумпетера, Р. Хартлі, К. Шеннон, У. Ешбі, А. Шлейфера та інших дослідників. Однак, незважаючи на наявність широкого кола

теоретичних розробок і практичних рекомендацій щодо підвищення ефективності інформаційного забезпечення корпоративного управління, поза межами наукових дискусій залишаються проблеми впливу сучасних цифрових технологій на якісні параметри інформаційного забезпечення корпоративного управління. Механічна імплементація досвіду зарубіжних країн без урахування специфіки національних умов не генерує позитивних результатів. Тому виникає необхідність у поглибленні наукових досліджень щодо модернізації інформаційного забезпечення корпоративного управління на основі сучасних цифрових технологій, що передбачає перетворення форм і методів корпоративного управління; digital – трансформацію технологій корпоративного управління з урахуванням вимог її пануючої моделі в умовах глобалізації, інтересів самих корпорацій та їх акціонерів, держави; переорієнтацію цінностей і пріоритетів функціонування корпорацій.

Метою статті є уточнення сутності та особливостей інформаційного забезпечення корпоративного управління, окреслення передумов, можливостей та обґрунтування напрямів, завдань й заходів щодо його модернізації на основі сучасних цифрових технологій, що передбачає перетворення форм і методів корпоративного управління; digital – трансформацію технологій корпоративного управління з урахуванням вимог його пануючої моделі в умовах загострення конкурентної боротьби та поглиблення глобалізаційних і інтеграційних бізнесових процесів, інтересів самих корпорацій, їх акціонерів та держави; переорієнтацію цінностей і пріоритетів функціонування корпорацій.

Виклад основного матеріалу. На певному історичному етапі концентрації виробництва, поширення глобалізаційних процесів, з'являється таке явище, як корпорація. Класична політекономія виникнення корпорацій, обґрунтовувала технологічними перетвореннями, розширенням економічних можливостей і управлінських рішень, прийняття яких зумовлюється економічною раціональністю, тобто нарощенням прибутків.

Подальший розвиток наукової думки проявився в формуванні неокласичної теорії, яка пояснювала розвиток процесу становлення корпорацій – ефективністю виробництва та збільшенням суспільного багатства. Змінам у розумінні принципів розвитку корпорації сприяло кейнсіанство, яке обґрунтувало активне втручання держави в економіку [12]. Представники австрійської школи неолібералізму (Л. Мізес, М. Фрідман, Ф.Хайек) вважали, що найкращим засобом управління діяльністю індивідів є ефективна конкуренція, а корпоративну, або синдикалістську, форму організації економіки вважали ще більш неприйнятною, ніж централізоване планування [4]. Цікаво, що, саме неоліберальна доктрина стала підґрунтям розвитку корпорацій, оскільки сприяла відкриттю кордонів національних держав та ліквідації обмежень на вільне переміщення товарів й капіталу, чим підтримувала процеси економічної глобалізації в інтересах корпорацій.

Переважно, науковці притримуються тези, що корпорації є самою ефективною формою організації бізнесу, що „пов'язано з акціонерним співзасновництвом багатьох осіб, що створює максимально сприятливі умови для: залучення інвестицій і акумулювання надходжень із різних джерел; можливість значно розширювати джерело нагромадження; сприяння зниженню вартості продукції за рахунок масштабності; демократизується управління бізнесом; посилюється заінтересованість працівників у кращому використанні засобів виробництва економії електроенергії, сировини, знижується плинність робочої сили тощо прискорюється міжгалузеве переливання капіталу, що сприяє ширшому впровадженню досягнень НТР у цих галузях; забезпечення стратегічних проривів в науково-технічному прогресі; послаблюються диспропорції в економіці; можливості брати участь у різних сферах діяльності й управлінні суспільством; поліпшується якість функціонування та розвитку техніко-економічних відносин” [1, 5, 10, 12, 14, 15]. Водночас вказують на недоліки функціонування корпорацій: „надмірна концентрація й централізація капіталу, що здатна призвести до монополізації економіки; можливість банкрутства мільйонів дрібних акціонерів; неможливість швидкого впровадження у виробництво новітніх досягнень науки й оперативної перебудови свого виробництва під впливом науково-технічного прогресу; посилюється контроль гігантських акціонерних товариств і крупних акціонерів за іншими

великими та середніми компаніями, внаслідок чого створюється багатоступенева система залежності й контролю; широке розповсюдження акціонерних товариств збільшує масу фіктивного капіталу, сприяє масовим махінаціям на фінансових біржах тощо” [1, 5, 10, 12, 14, 15].

Наукові розробки Й. Шумпетера сприяли появі так званої теорії великої корпорації як основного ринкового агента (інституту), що формує власну економічну політику й здійснює довгострокову стратегію розвитку. Сучасна теорія корпорації Дж. Гелбрейта опирається на принцип обмеженості інформації як економічного ресурсу та частковості знань кожної людини. О. Поважний обґрунтовує, що корпорація це соціально-економічне об’єднання, яке створене шляхом концентрації „імунітетів” частин суспільства з метою виживання та розвитку і поєднує три блоки: економічний – учасник економічного процесу, правовий – суб’єкт правових відносин і соціальний – елемент економічних інтересів суспільства [10, с. 10 – 12].

Нині у розвинутих країнах світу великий і середній бізнес, переважно, функціонують, як корпорації. Великі корпорації широко використовуються для утворення та експансії міжнародних монополій. Так, американська нафтова корпорація „Мобіл корпорейшн” має понад 500 філіалів і дочірніх компаній більше як у 100 країнах світу.

Перше акціонерне товариство в Україні було засновано в 1988. У 2000 році їх вже налічувалось близько 35 тис. з 35 млн. акціонерів. Але практично для всіх корпорацій така форма існування була нав’язаною, у результаті масової приватизації 90-х років, це не було прагненням компанії працювати і розвиватись використовуючи можливості саме цієї організаційно-правової форми. Тому, вже на початок 2015 р. в Україні налічувалося 22852 акціонерних товариств, зареєстрованих як юридичні особи, з яких 2 917 становили відкриті Акціонерні товариства, 3 501 – публічні акціонерні товариства, 12225 – закриті акціонерні товариства, 4 209 – приватні акціонерні товариства. А на початок 2017 року, за даними Державної служби статистики в Україні налічувалось лише 15 226 акціонерних товариств, з яких 3,1 тис. – це публічні акціонерні товариства, а інші – приватні або такі, що свого часу не визначилися і мають статус АТ. Тобто, протягом останніх років намітилась тенденція до поступового зменшення загальної кількості корпорацій. Ця тенденція пояснюється поступовою реорганізацією акціонерних товариств в інші організаційно- правові форми, переважно в товариства з обмеженою відповідальністю, та неможливістю з боку підприємств, створених в процесі приватизації та корпоратизації, підтримувати цю найскладнішу форму організації бізнесу.

Водночас, відмітимо, що створений на основі приватизації державного майна підприємств, корпоративний сектор займає найвагоміше місце в економіці України. На його частку припадає майже 75% ВВП [3 с.128]. Однак за останні десятиліття, так і не було створено необхідних передумов, які б сприяли утвердженню ефективних механізмів функціонування корпорацій. Наслідком процесу корпоратизації економіки стає інформаційна закритість і непрозорість внутрішніх відносин [12, с. 278–279]. Фактично, лише 4990 діючих акціонерних компаній розкривають інформацію в загальнодоступній базі даних НКЦПФР про ринок цінних паперів.

Діагностика переконує [3 с. 88], що незважаючи на певні позитивні зміни, вітчизняні корпорації, переважно перебувають у критичному стані: низький рівень конкурентоспроможності продукції більшості корпорацій, спрацьованість і технічна застарілість основного капіталу, значна кількість збиткових виробництв, залишається низькою прозорість більшості корпорацій, спостерігається високий рівень тінізації окремих видів діяльності, а також незахищеність корпоративних прав акціонерів, досить поширені випадки відверто брутальних порушень прав акціонерів. Наявне конкурентне середовище та нормативно-правова база, недієвість внутрішніх інструментів корпоративного управління, нерозвиненість фондового ринку недостатньо сприяють нагромадженню акціонерного капіталу та не створюють умови для ефективного корпоративного управління.

В наукових публікаціях, знаходимо різноманітні трактування поняття „корпоративне управління”: по-перше, у вузькому сенсі корпоративне управління можна визначити як процес, відповідно до якого корпорація представляє і обслуговує інтереси інвесторів; по-друге, у широкому значенні корпоративне управління – це процес, відповідно до якого встановлюється баланс між економічними та соціальними цілями, між індивідуальними та суспільними інтересами; по-третє, це комплекс механізмів, що дозволяють акціонерам (інвесторам) контролювати діяльність керівників компанії і вирішувати проблеми, які виникають з іншими групами впливу [15 с. 27].

С. Пішпек стверджує, що „корпоративне управління” потрібно розглядати у дуалістичному вигляді: у вузькому значенні – забезпечення діяльності менеджерів з управління підприємством в інтересах власників – акціонерів, у більш широкому сенсі – захист і врахування інтересів інвесторів, які диференціюються на фінансові і нефінансові [9, с. 86]. За переконанням С. Турнбулла „корпоративне управління” розкриває процеси в діяльності організації, які пов’язані як з визначенням уповноважених осіб з контролю та регулювання діяльності, так і з організацією виробництва, реалізацією товарів і послуг [5, с. 29]. І. Храбова визначає „корпоративне управління” як управління організаційно-правовим оформленням бізнесу, оптимізацією організаційних структур, побудовою внутрішніх і зовнішніх відносин компанії у відповідності з прийнятими цілями [14, с. 63]. О. Поважний вважає, що „корпоративне управління – це спосіб впливу на систему взаємовідносин між органами управління безпосередньо виробництвом, інвесторами, трудовим колективом і державою, яка регламентується законодавчими і нормативними актами, внутрішніми нормативними документами і положеннями з метою підвищення ефективності господарювання отримання очікуваного прибутку” [10 с. 33]. Деякі вчені стверджують, що корпоративне управління – це система координації і контролю діяльності підприємства, заснована на поділі прав власності та праві керування, що забезпечує баланс інтересів усіх фінансово зацікавлених сторін [8 с. 52].

Акцентуємо, що для корпоративного управління, інформація вважається надзвичайно важливою, тому її розглядають як важливий ресурс поряд з матеріальними, фінансовими, енергетичними, трудовими та іншими видами ресурсів. Саме інформація дає можливість ефективно використовувати інші ресурси.

Первісне визначення інформації (від латинського *informatio* – роз’яснення, виклад) характеризувало відомості, передані людьми усним, письмовим або іншим способом. Тому, інформація – це сукупність різних повідомлень про зміни, які проходять в системі і оточуючому середовищі [1; 7].

Інформація виступає як основа процесу корпоративного управління. За її допомогою реалізується зв’язок між суб’єктом та об’єктом корпоративного управління. Фактично, корпоративне управління як інформаційний процес складається з обміну інформацією між суб’єктом управління, керованим об’єктом і зовнішнім середовищем.

За видами інформацію в корпоративному управлінні поділяють на: статистичну інформацію; масову інформацію; інформацію про діяльність державних органів влади та органів місцевого і регіонального самоврядування; правову інформацію; інформацію про особу; інформацію довідково-енциклопедичного характеру; соціологічну інформацію [2].

Оскільки від достовірності джерел інформації залежить об’єктивність прийняття управлінських рішень в корпорації, тому вона повинна бути: повною, суттєвою, достовірною, доречною, оперативною, вичерпною, порівняною, неперервною, аналітичною, нейтральною, об’єктивною, єдиною, адаптивною, раціональною, ефективною та перспективною [1, 2, 3]. Отже, інформація повинна виконувати такі функції: пізнавальну, відображаючу, планування, регулювання, організуючу, контрольну тощо.

Доступу до регулярної, надійної й порівняної корпоративної інформації, окрім акціонерів, потребують потенційні інвестори, постачальники, споживачі, профспілки, ділові партнери, місцеві органи влади, персонал тощо. Але ця інформація не повинна ставити під загрозу економічну безпеку корпорації. Нині, дотримання балансу між захищеністю

(відкритістю) та розповсюдженням (прозорістю) інформації стає актуальним завданням діяльності корпорацій та їх корпоративного управління [3].

Інформаційне забезпечення корпоративного управління – це система, яка об'єднує усі елементи управління корпорацією в єдине ціле, дозволяє сформувати процес корпоративного управління, як безперервну низку управлінських рішень та висвітлення його результатів діяльності, що базується на використанні всієї сукупності інформаційних ресурсів і методів їх організації, які спрямовані на досягнення стратегічних цілей корпорацій та задоволення потреб суб'єктів корпоративних відносин.

Цінність інформації для корпоративного управління може розглядатися в трьох аспектах: споживчому – корисному для управління, економічному – вартості, естетичному – сприйнятті людиною. А отже, цінність інформації корпоративного управління визначається економічним ефектом функціонування об'єкту управління, викликаним її споживчою вартістю [1]. Основною вимогою до інформації є її корисність при прийнятті рішень.

Про недосконалість інформаційного забезпечення корпоративного управління в Україні яскраво свідчать процеси незахищеності прав власності акціонерів, рейдерство, поширення корпоративних конфліктів тощо.

Для перевірки впливу інформаційної прозорості на показники діяльності корпорації, важливим є визначення того, яким чином вимірювати ступінь інформаційної прозорості корпорації. Як правило, в зарубіжних дослідженнях методика передбачає побудову одного чи декількох індексів розкриття інформації (Disclosure Index). Організація Global Reporting Initiative представила принципи інформаційної звітності корпорацій: відкритість; верифікованість; повнота; істотність; точність; об'єктивність; порівнянність; ясність; своєчасність. Інформаційне забезпечення виконує три життєво важливих функцій у корпорації: забезпечення ділових операцій; забезпечення прийняття управлінських рішень; забезпечення стратегічної переваги.

Модернізація інформаційного забезпечення корпоративного управління має здійснюватися за такими напрямками [1, 7]: виявлення інформаційних потреб; встановлення джерел інформації; збір даних і їх передача для наступної обробки; оцінка достовірності, повноти і своєчасності даних та їх обробки за відповідними алгоритмами; аналіз обробленої інформації і виявлення стану та тенденцій розвитку підприємства; оцінка альтернатив різних дій, вибір і прийняття рішень.

Удосконалення інформаційного забезпечення корпоративного управління потребує наступних заходів [1, 16]: аналізувати ситуацію, визначати загрози та можливості, встановлювати цілі та конкретні завдання;

приймати обґрунтовані і своєчасні рішення; координувати дії розрізнених підрозділів і спрямовувати їхню роботу на досягнення встановлених цілей забезпечення повноти та достовірності інформації про діяльність корпорацій, що розкривається, через приведення її складу та структури у відповідність до вимог міжнародних стандартів; удосконалення способів розкриття інформації для забезпечення рівноправного та не пов'язаного із значними витратами доступу користувачів до інформації; встановлення оптимальних термінів подання та оприлюднення інформації; врегулювання питань, пов'язаних з використанням інсайдерської інформації.

Удосконалення корпоративного управління неможливе без його гармонійного інформаційного забезпечення на основі сучасних цифрових технологій, що передбачає ефективну систему розкриття інформації та забезпечення прозорості емітентів цінних паперів, акції яких повинні перебувати в публічному обігу. Так, інформаційне забезпечення корпоративного управління повинно регулювати ключові питання розкриття інформації, у тому числі обсяг інформації, що підлягає розкриттю; порядок розкриття інформації (порядок надання інформації на запит заінтересованих осіб); обмеження щодо розкриття інформації, в тому числі порядок визначення переліку відомостей, що становлять комерційну таємницю та конфіденційну інформацію, їх збереження та доступ до них; обсяг повноважень органів

товариства щодо підготовки, розкриття, збереження інформації та контролю за виконанням інформаційної політики товариства [11].

Модернізація інформаційного забезпечення корпоративного управління на основі сучасних цифрових технологій сприяє підвищенню ефективності корпорацій та розширенню їх доступу до зовнішнього фінансування, є однією з необхідних умов стійкого економічного їх зростання. Проте, у практику вітчизняного корпоративного управління недостатньо впроваджуються сучасні цифрові технології.

Нині корпорації з метою digital – трансформації технологій корпоративного управління з урахуванням вимог його пануючої моделі в умовах загострення конкурентної боротьби та поглиблення глобалізаційних і інтеграційних бізнесових процесів, мають використовувати не одну, а цілий комплекс інтегрованих цифрових технологій, продуктів та послуг (BioTech, NanoTech, RetailTech, FinTech, LegalTech, InsurTech, GovTech, BlockChain, Digital marketing, CRM&BPM на платформі bpm'online, Grid-технології, Digital-страхування, ePrescription, TeleHealth). Всі вони мають певну цінність для бізнесу – прискорюють роботу, економлять ресурси, збільшують прибуток, створюють унікальний користувальницький досвід, відкривають принципово нові гілки розвитку. Зовсім необов'язково і навіть протипоказано впроваджувати все і відразу. Мати повний спектр технологій – не мета. Важливо оцінити користь і вірно розставити пріоритети. Цифровізацію варто розглядати як інструмент, а не як самоціль. Цифрова епоха змінює підхід до ведення бізнесу, а також вимоги до використовуваних інформаційних технологій: систем управління маркетингом, продажами і сервісом; телефонії і месенджером; системам документообігу і управління персоналом; облікових систем і безлічі інших корпоративних додатків. Драйвером digital – трансформації в корпоративному управлінні є керівництво корпорації. На цьому етапі необхідно сформулювати спільне бачення: розставити стратегічні пріоритети, визначити цінності та завдання змін. Digital-стратегія є локомотивом цифрової зрілості. Рішення окремих проблем за допомогою розрізнених технологій менш ефективно, ніж комплексний інтегрований підхід. Впровадження інноваційних технологій задля впровадження, це марна трата грошей і часу [16]. Важливо чітко усвідомлювати, які цілі вирішує кожен крок трансформації, яку користь підприємству приносить та чи інша технологія. Для оптимізації внутрішніх комунікацій використовують спеціалізоване програмне забезпечення – ERP, системи електронного документообігу, CRM, ВМPS-системи, UPE-платформи з управління ефективністю.

Цікаво, що за дослідженнями ESG (на замовлення Dell EMC), 95% великих корпорацій не відповідають вимогам нового цифрового бізнесу, причому 71% корпорацій згодні, що втрачають конкурентоспроможність без цифрової трансформації. Успішно трансформовані корпорації в 7 разів частіше називають цифрові технології конкурентною перевагою і джерелом отримання вигоди, а 96% з них майже вдвічі перевиконали свої плани по доходах.

Бізнес вже розуміє, що настав час здійснювати digital – трансформацію. Водночас, у 12% корпорацій використовують застарілі інформаційні технології, 42% демонструють прогрес в ІТ-трансформації, але мало впроваджують сучасні технології дата-центрів, 41% корпорацій використовують і модернізують технології дата-центрів і методи доставки ІТ-послуг, і лише 5% корпорацій йдуть в ногу з цифровими перетвореннями.

Сьогодні, у зв'язку з потребою керівників корпорацій мати доступ в інтернет завжди і всюди (концепція Access Anytime and Anywhere) розвиток отримали бездротові мережі. Протягом наступних 10 років управлінські та бізнесові технології зазнають більше змін, ніж за останні 100 років. „Інтернет речей” невдовзі кардинально змінить стиль діяльності корпорацій і змусить переглянути фундаментальні управлінські функції. Економіка за запитом буде новою клієнтоорієнтованою популярною моделлю взаємодії бізнесу і споживача.

У наш час кількісне зростання Інтернету поступово набуває принципово нових якісних рис, що уможливило активний вплив на соціально-економічний розвиток корпорацій

через різноманітні Web-технології. Автоматизовані пристрої починають успішно інтегруватися в Інтернет. За прогнозами, до 2020 р. сумарна кількість Web-підімкнень пристроїв до Інтернету речей досягне 26 млрд., з них близько 15 млрд. становитимуть стільникові телефони, планшети, ноутбуки і настільні комп'ютери. Водночас, поява інтернет-сенсорів зумовила поширення сенсорів зовнішнього середовища.

Одним з найбільш перспективних інструментів для бізнесу вважаємо хостингові та „хмарні” технології. Дані новації дозволяють економити фінанси за рахунок скорочення капітальних інвестицій. Це особливо актуально в наш час, оскільки в останні роки все більше вітчизняних корпорацій намагаються мінімізувати інвестиції в розвиток своєї інфраструктури. І хоча „хмарні” технології поки що використовують лише 25% вітчизняних менеджерів, проте багато з них планують перейти на цю технологію або вивчають її переваги.

Стабільно високий попит на українському ринку на ERP-системи. За оцінками SAP – сегмент великих компаній насичений цими технологіями тільки на 30%. Проте обсяг продаж ERP-систем з кожним роком збільшується, враховуючи те, що вже зараз частка ERP-рішень становить майже 13% усього обсягу українського ринку ПЗ і IT-послуг.

Доволі популярною для вітчизняного бізнесу, вважається технологія HANA (High Performance Analytic Appliance), яка дозволяє обробляти та аналізувати великі масиви інформації. Основні бізнес-рішення, які базуються на подібних технологіях, стають більш релевантними.

Модернізація інформаційного забезпечення корпоративного управління на основі сучасних цифрових технологій передбачає перетворення форм і методів корпоративного управління; digital – трансформацію технологій корпоративного управління з урахуванням вимог її пануючої моделі в умовах глобалізації, інтересів самих корпорацій та їх акціонерів, держави; переорієнтацію цінностей і пріоритетів функціонування корпорацій.

Таке інформаційне забезпечення корпоративного управління на основі сучасних цифрових технологій виступає умовою ефективної роботи корпорацій, розширює їм доступ на світові ринки капіталу, дає змогу ефективніше розподіляти ресурси, підвищити ефективність управлінських рішень, сформувати соціальну корпоративну культуру з урахуванням нових цінностей та орієнтирів.

Висновки. У статті уточнено сутність та особливості інформаційного забезпечення корпоративного управління, окреслено передумови, можливості та обґрунтовано напрями, завдання й заходи щодо його модернізації на основі сучасних цифрових технологій, що передбачає перетворення форм і методів корпоративного управління; digital – трансформацію технологій корпоративного управління з урахуванням вимог його пануючої моделі в умовах загострення конкурентної боротьби та поглиблення глобалізаційних і інтеграційних бізнесових процесів, інтересів самих корпорацій, їх акціонерів та держави; переорієнтацію цінностей і пріоритетів функціонування корпорацій.

Якісне інформаційне забезпечення корпоративного управління на основі сучасних цифрових технологій відкриває перед корпораціями принципово нові можливості розвитку бізнесу: поліпшення фінансових результатів компанії за рахунок більш високої продуктивності та рентабельності інвестованого капіталу; мобілізація капіталу під час виникнення перспективних проектів швидше, ніж це в змозі зробити конкуренти; розширює їм доступ на світові ринки капіталу, дає змогу ефективніше розподіляти ресурси, підвищити ефективність управлінських рішень, сформувати соціальну корпоративну культуру з урахуванням нових цінностей та орієнтирів тощо.

Список використаної літератури

1. Гудзь О.Є. Корпоративне управління. Львів: Ліга-Прес, 2018. 124 с.
2. Закон України „Про інформацію” від 2.10.92 р. № 2657 – XII.
3. Задихайло Д.В. Корпоративне управління. Харків: Еспада, 2003. 688 с.

4. Капелюшников Р. “Дорога к рабству” или дорога к свободе. Москва: Новое издательство, 2005. 264 с.
5. Мороз О.В. Корпоративне управління на підприємствах України: постприватизаційний етап еволюції: монографія. Вінниця: УНІ-ВЕРСУМ, 2008. 180 с.
6. Небава М.І. Теорія корпоративного управління: вузлові питання. К.: Центр навчальної літератури, 2004. 295с.
7. Осовська Г.В. Основи менеджменту. Житомир: ЖІТІ, 1998.– 600 с.
8. Панфилова Е. Некоторые аспекты формирования системы корпоративного управления в промышленной организации. *Проблемы теории и практики управления*. 2011. № 4. С. 49–60.
9. Пішпек С.І. Формування корпоративних відносин в перехідній економіці. Київ: КНУ, 2006. 19 с.
10. Поважний О.С. Корпоративне управління. Київ: Кондор, 2013. 244 с.
11. Принципи корпоративного управління України. *Цінні папери України*. 2003. №29 (267). С.1-16.
12. Радева М. Еволюція теорії корпорації: історичний досвід та напрями подальшого розвитку. *Економіка та держава*. 2008. № 3(63). С. 22–25.
13. Фомова О.А. Особливості української моделі корпоративного управління. *Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки*. 2006. №2. Т.1. С. 50-53.
14. Храбова И.А. Корпоративное управление: вопросы интеграции. Москва: АЛЬПИНА, 2000. 198 с.
15. Церковная А.И. Влияние корпоративного управления на эффективность деятельности организации [Электронный ресурс]. URL: www.nbu.gov.ua/portal/natural/vcpi/TPtEV/2010_58/NTU_XPI_58.
16. Gudz O., Prokopenko N. Management of the Innovative Developments in Terms of the Digital Economy: Transformation of Organizational Mechanisms (Управління інноваційним розвитком підприємств в цифровій економіці: трансформація організаційних механізмів) Management of innovative development the economic entities: collective monograph / ed. by M. Bezpartochnyi, I. Britchenko in 2 Vol. / Higher School of Social and Economic, Przeworsk: Wydawnictwo I Drukarnia Nova Sadec, 2018. Vol. 1. pp. 55 – 63.

REFERENCES

1. Gudz, O.E. (2018). Korporatyvne upravlinnya. [Corporate management]. Lviv: Liga-Press.
2. Zakon Ukrainy “Pro informaciu”. [Law of Ukraine “About information”]. From 2.10.92 p. № 2657 – XII.
3. Zadyhaylo, D.V. (2003). Korporatyvne upravlinnya. [Corporate management]. Kharkiv: Espada.
4. Kapelushnikov, R. (2005). “Doroga k rabctvu” li doroga k svobode. [Road to slavery" or road to freedom]. Moscow: New publishing house.
5. Moroz, O.V. (2008). Korporatyvne upravlinnya na pidpriumstvah Ukrainy: postpryvatyzaciynyi etap evolucii. [Corporate management at the enterprises of Ukraine: postprivatizational stage of evolution]. Vinnycya: Universum.
6. Nebava, M.I. (2004). Teoriya korporatyvnogo upravlinnya: vuzlovi pytannya. [Theory of corporate management: key questions]. Kyiv: Center of education literature.
7. Osovska, G.V. (1998). Osnovy menegmentu. [Management bases]. Gytomyr: GTP.
8. Panfilova, E. (2013). Nekotorye aspekty formirovaniya sistemy korporativnogo upravleniya v promyshlennoi organozacii. [Some aspects of forming of the system of corporate management are in industrial organization]. // Problem of theory and practice of management.
9. Pishpek, S.I. (2006). Formuvannya korporatyvnyh vidnosyn v perehidnyi ekonomici. [Forming of corporate relations in the transitional economy]. Kyiv: KNU.
10. Povajnyi, O.S. (2013). Korporatyvne upravlinnya. [Corporate management]. Kyiv: Kondor.

11. Principy korporatyvnogo upravlinnya Ukrainy. [Principles of corporate management of Ukraine]. *Securities of Ukraine*.
12. Radeva, M. (2008). Evoluciya teorii korporacii: istorychnyi dosvid ta napryamy podalshogo rozvytku. [Evolution of theory of corporation: historical experience and directions of further development]. *Economy and State*.
13. Fomova, O.A. (2006). Osoblyvosti ukrainskoi modeli korporatyvnogo upravlinnya. [Features of the Ukrainian corporate case]. *Announcer of the Khmelnytsk national university. Economic sciences*.
14. Hrabova, I.A. (2000). Korporativnoe upravlenie: voprosy integracii. [Corporate management: questions of integration]. Moscow: Alpina.
15. Cerkovnaya, A.I. (2010). Vliyanie korporativnogo upravleniya na effektivnost deyatelnosti organizacii. [Influence of corporate management at efficiency of activity of organization]. Retrieved from: www.nbu.gov.ua/portal/natural/vcp/TPtEV/2010_58/NTU_XPI_58.
16. Gudz, O., Prokopenko, N. (2018). Management of the Innovative Developments in Terms of the Digital Economy: Transformation of Organizational Mechanisms *Management of innovative development the economic entities*. Higher School of Social and Economic, Przeworsk: Wydawnictwo I Drukarnia Nova Sadec.

ГУДЗЬ ЕЛЕНА ЕВГЕНЬЕВНА. МОДЕРНИЗАЦИЯ ИНФОРМАЦИОННОГО ОБЕСПЕЧЕНИЯ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛЕНИЯ НА ОСНОВЕ СОВРЕМЕННЫХ ЦИФРОВЫХ ТЕХНОЛОГИЙ. В статье уточнены сущность и особенности информационного обеспечения корпоративного управления, определены предпосылки, возможности и обоснованы направления, задачи и меры по его модернизации на основе современных цифровых технологий, что предполагает преобразование форм и методов корпоративного управления; digital - трансформацию технологий корпоративного управления с учетом требований его господствующей модели в условиях обострения конкурентной борьбы и углубление глобализационных и интеграционных бизнес процессов, интересов самих корпораций, их акционеров и государства; переориентацию ценностей и приоритетов функционирования корпораций.

Ключевые слова: информационное обеспечение, корпоративное управление, современные цифровые технологии.

GUDZ OLENA. MODERNIZATION OF INFORMATION SUPPORT FOR CORPORATE BY MODERN DIGITAL TECHNOLOGIES. The essence and peculiarities of information support for corporate governance are clarified in the article, the prerequisites, opportunities and justifications of directions, tasks and measures for its modernization based on modern digital technologies are determined, which implies the transformation of forms and methods of corporate governance; digital - the transformation of corporate governance technologies, taking into account the requirements of its dominant model in the face of aggravation of competition and the deepening of globalization and integration business processes, the interests of corporations themselves, their shareholders and the state; reorientation of values and priorities of the functioning of corporations.

Key words: information support, corporate governance, modern digital technologies.